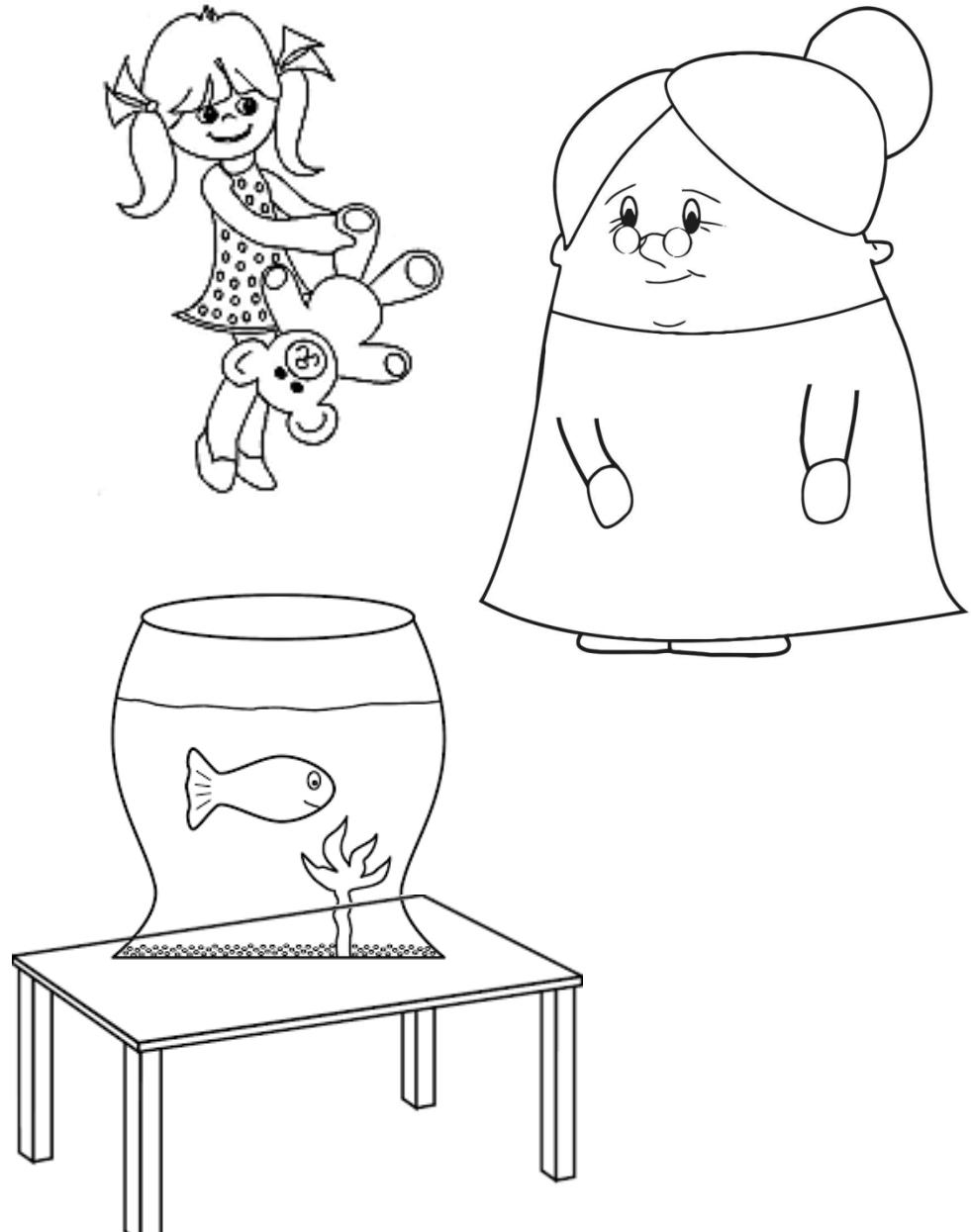

Οι χρυσές σερπαντίνες του Ευγένιου Τριβιζά

Ζούσε κάποτε ένα
τρισχαρίτωμένο,
τετραπέρατο και
πεντάμορφο
κοριτσάκι, που το
λέγανε Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα. Η Νίτα
Νίτα Κουπουνίτα είχε
μια γιαγιά, ένα
αρκουδάκι, που το
λέγανε Χιονούήν και
ένα ασημόψαρο που
το λέγανε Χρυσούήν
και που τις απόκριες
γινότανε χρυσόψαρο.

-Τι θέλεις να ντυθείς
φέτος της Απόκριες,
καλή μου Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα; Ρώτησε
ένα πρωί τη Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα η μαμά

της. Λουκάνικο,
σουρωτήρι ή μπαί
μπαούλο;

-Δε θέλω να ντυθώ
ούτε λουκάνικο, ούτε
σουρωτήρι, ούτε μπαί
μπαούλο. Θέλω να
ντυθώ πριγκίπισσα,
απάντησε η Νίτα
Νίτα Κουπουνίτα.

-Ετσι, όταν έφτασαν οι
Απόκριες, η Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα φόρεσε ένα
φόρεμα πριγκίπισσας που
της αγόρασε η μαμά της.
Ήταν ένα φανταστικό,
ένα εξαισιο, ένα
καταπληκτικό φόρεμα
από μωβ μετάξι με
ασημένια κεντίδια,
φουσκωτά μανίκια,
διάδημα από
διαμαντένιες
δροσοσταλίδες, μακριά
γάντια με νεραϊδένιες
πούλιες και σατέν
γοβάκια.

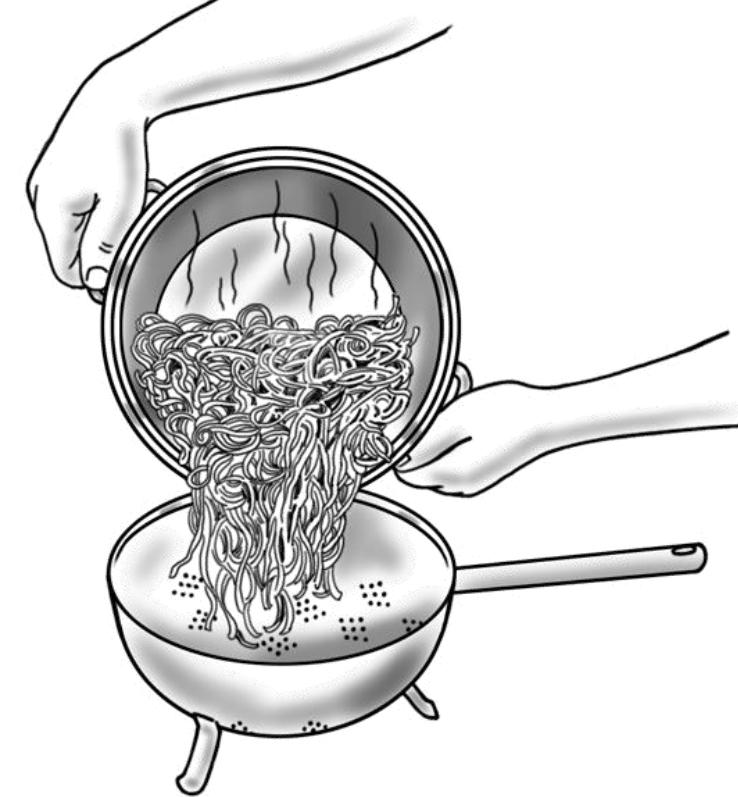
Πέρασε όμορφα εκείνες τις
απόκριες η Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα. Πολύ όμορφα.
Πάρα πολύ όμορφα. Ήπιε
βυσσινάδα, πορτοκαλάδα,
μανταρινάδα και
χιονοπαγωνάδα, έφαγε
λουκουμάκια, κουραμπιεδάκια
και μελοζαχαρουδάκια,
χόρεψε φριπ-φριπ και σούπι-
σούπι, γέλασε με την καρδιά
της κι όπου πήγαινε όλοι την
καμαρώνανε και λέγανε:
-Κοίτατε την καλέ!
Κοιτάτε την! Σαν αληθινή
πριγκιποπούρα είναι!

Όταν όμως μετά από
μερικές μέρες πέρασαν οι
Απόκριες, της είπε η μαμά
της την ώρα που σούρωνε
μακαρόνια.

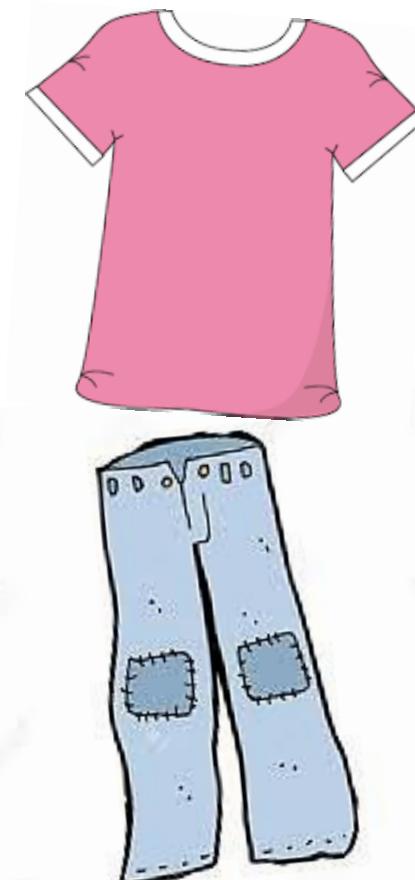
-Και τώρα, Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα μου, έφτασε η
ώρα να βγάλεις τη στολή
σου για να τη βάλω στο
μπαούλο. Του χρόνου πάλι με
το καλό!

-Τι; Να βγάλω τη στολή μου;
Αποκλείεται! Καλύτερα να
καταπιώ πέντε κάμπιες, είπε
η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα. Δε
θέλω να βγάλω τη στολή
μου! Θέλω να μείνω για
πάντα πριγκίπισσα!

-Μα δεν γίνεται αυτό, καθή
μου Νίτα Νίτα Κουπουνίτα,
είπε η μαμά και άρχισε να
τρίβει τυρί. Δεν είσαι
πριγκίπισσα και δεν μένεις
σε μεγάλο παλάτι. Είσαι μια
μικρή πιτσιρίκα και μένεις σε
μικρό σπιτάκι. Βγάλε αμέσως
τη στολή λοιπόν και φόρεσε
τη μπλούζα σου και το
μπαλωμένο σου μπλου τζίν.

-Όχι! Μου αρέσει πολύ να
ντύνομαι πριγκίπισσα αλλά
δε μου αρέσει καθόλου να
γδύνομαι πριγκίπισσα!

-Γρήγορα είπα! Πρωτού θυμώσω,
είπε η μαμά και άρχισε να
σερβίρει τα μακαρόνια.

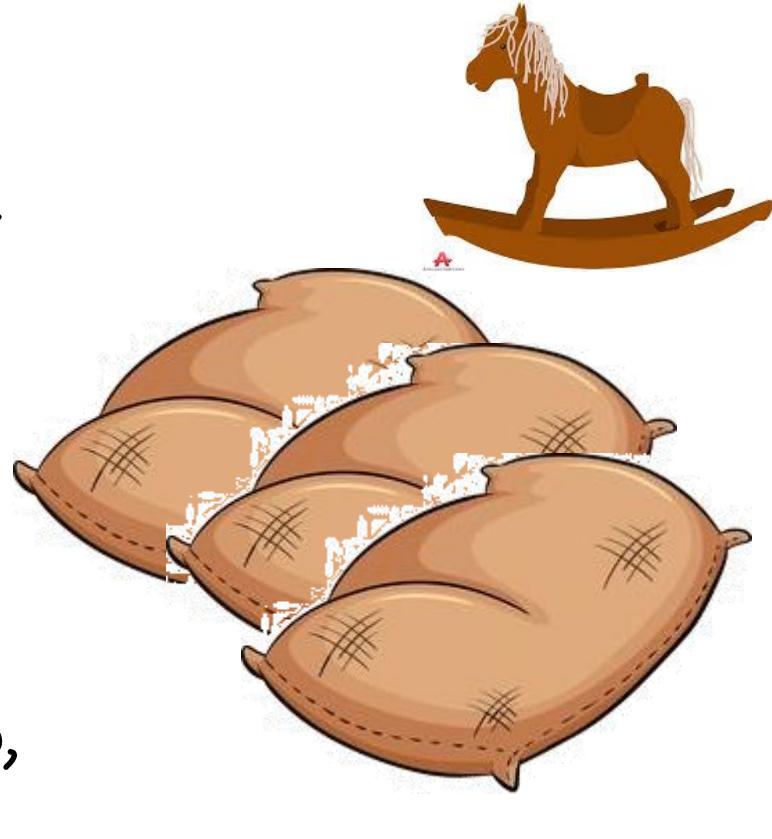
Τι να κάνει η Νίτα Νίτα

Κουπουνίτα. Έβγαλε τη στολή και
φόρεσε την μπλούζα της και το
μπαλωμένο μπλου τζίν. Η μαμά
πήρε την πριγκιπική στολή, την
ανέβασε στη σοφίτα και την
έκλεισε σε ένα βαθύ μπαούλο.

Εριξε από πάνω μπόλικη
ναφθαλίνη και μετά έκλεισε το
μπαούλο. Όταν νύχτωσε και όλοι
ξάπλωσαν να κοιμηθούν, η Νίτα
Νίτα Κουπουνίτα έκανε ότι
κοιμάται και αυτή.

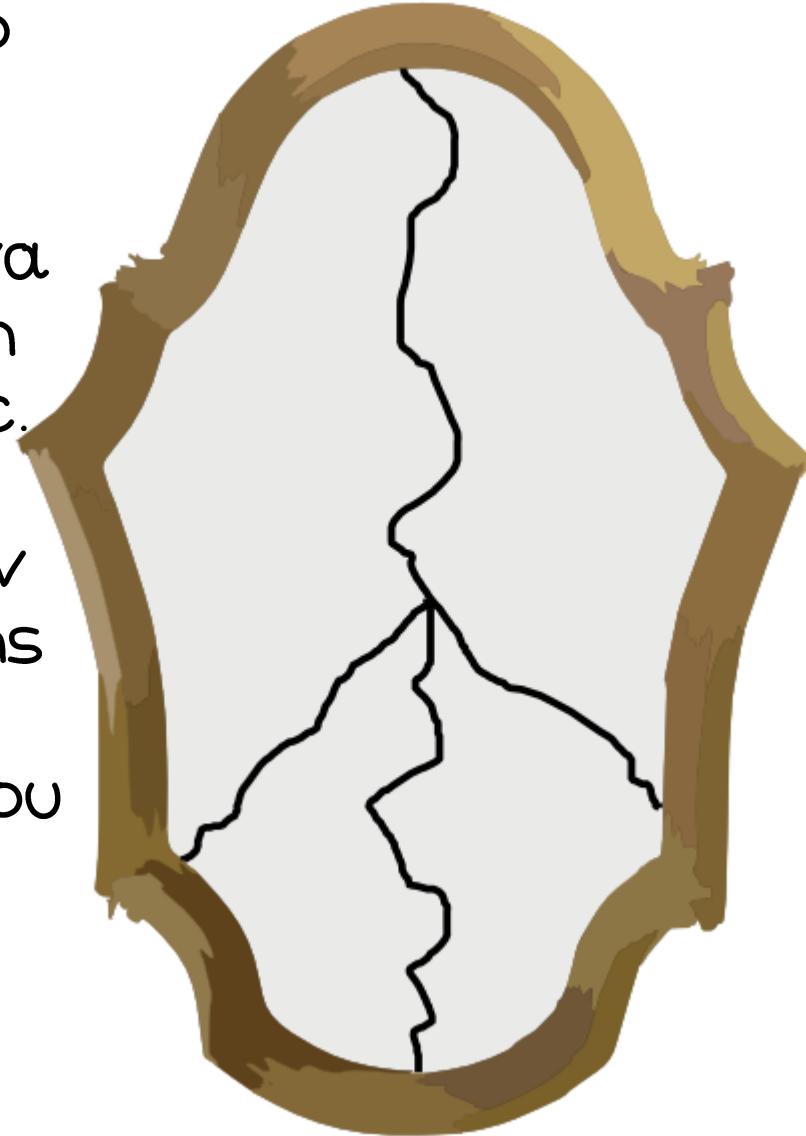
Δεν κοιμόταν, όμως, είχε μείνει
ξύπνια. Όταν όλα ήταν σιωπηλά κι
εκτός από το ροχαλητό της
γιαγιάς δεν ακούγόταν τίποτα
άλλο, σπικώθηκε κρυφά από το
κρεβάτι και ανέβηκε σιγά σιγά
νυχοπατώντας στη σοφίτα. Εκεί,
κάτω από ένα μπρούντζινο
πορτατίφ με ραγισμένο αμπαζούρ,
ανάμεσα σε τρία τσουβάλια με
μυρωδάτα μπαχαρικά και ένα
ξύλινο ξεβαμμένο αλογάκι με
γαλάζια χαίτη και μισή ουρά,
περίμενε το παλιό μπαούλο.

Βάζοντας τα δύνατά της η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα ανασήκωσε το καπάκι του μπαούλου που κρrrrrrrrrr έτριξε στο σκοτάδι.

Εψαξε, έψαξε, βρήκε δίπλα σε ένα
τριανταφυλλί κρινολίνο τη στολή
της πριγκίπισσας και την φόρεσε.

Μετά στο αχνό φως των
φεγγαραχτίδων που γλιστρούσαν
από το σκονισμένο παράθυρο της
σοφίτας κοιτάχτηκε σε ένα
ραγισμένο ολόσωμο καθρέφτη που
το είχε χαρίσει ένας ωραίος
αξιωματικός του ιππικού στην
προγιαγιά της, όταν ήταν
μπαλαρίνα.

-Θέλω να είμαι για πάντα
πρυγκίπισσα, ψιθύρισε το κορίτσι.
Όχι μόνο της απόκριες.

Για πάντα!

Εκείνη τη στιγμή ένα ξεχασμένο
μουσικό κουτί που ήταν
ακουμπισμένο πάνω σε ένα
παλιό αργαλειό δίπλα σε ένα
ραγισμένο τσαγερό, άρχισε να
παίζει μια μουσική μελωδία.

-Εκτός αν πας στη
μυριόχρωμη χώρα της
Αποκριάς και ζητήσεις από
τον Ριξ Ριξ Μασκαρίξ τον
άρχοντα του καρναβαλιού
με τα εκατό μαγεμένα
μυστικά και τα χίλια
πρόσωπα τα γιορταστικά,
να μείνεις εκεί παντοτινά
κοντά του.

-Αυτό θα κάνω!, αποφάσισε η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα και μια και δυο έριξε πάνω της το μπεζ παλτό με τα πράσινα κουμπιά, βγήκε κρυφά από το σπίτι και ξεκίνησε για τη μυριόχρωμη χώρα της Αποκριάς.

Πέρασε από το Κουφέιτ, που ζούσαν τα ροζ και τα γαλάζια κουφέτα, και από το Αβγατηγανιστάν, που ζούσαν τα μελάτα και τα σφιχτά αβγά, από τη χώρα των συναχωμένων νάνων, διάβηκε την πύλη του ουράνιου τόξου και έφτασε στη μυριόχρωμη χώρα της Αποκριάς που ήταν γεμάτη μασκαράδες – μαρκησίες, κλόουν και μαχαραγιάδες, αρθεκίνους, αστροναύτες, αμαζόνες ιππότες, πιερότους, πιλότους και γοργόνες.

-Εκεί που περπατούσε Βρέθηκε σε έναν δρόμο σπαρμένο με νυχτολιούλουδα, που οδηγούσε σε μια ολόφωτη πλατεία, όπου πενήντα κολομπίνες κι άλλοι τόσοι πιερόται κρατούσαν αστραφτερά χρυσόχαρτα και πελώρια ψαλίδια και ψαλίδιζαν χρυσό χαρτοπόλεμο.

-Πού μένει ο ΡΙΞ ΡΙΞ Μασκαρίξ, ο πρίγκιπας του Καρναβαλιού με τα εκατό μαγεμένα μυστικά και τα χίλια πρόσωπα τα γιορτινά;
ρώτησε η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα.

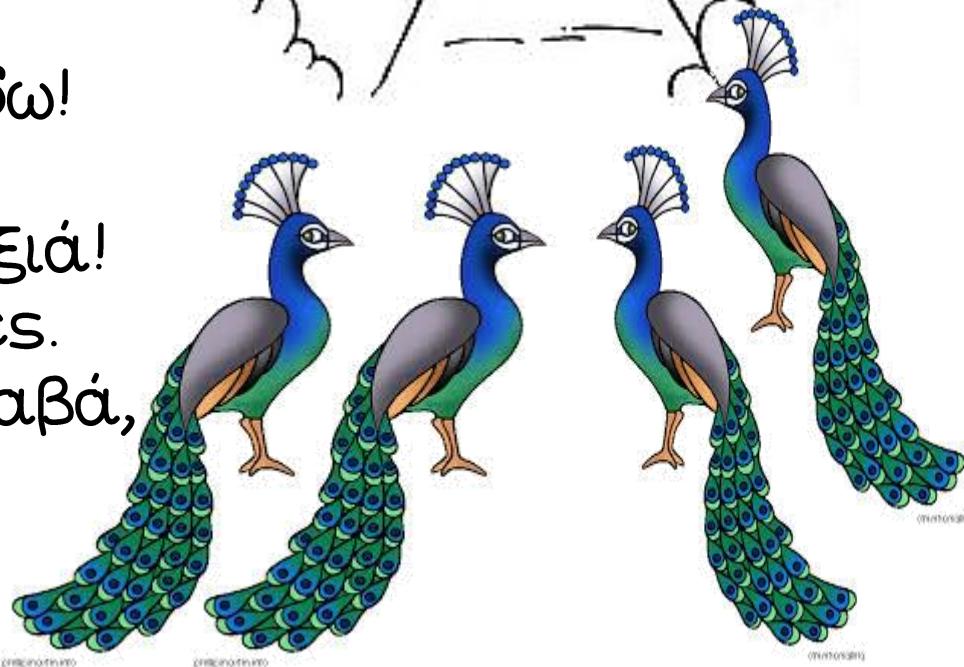
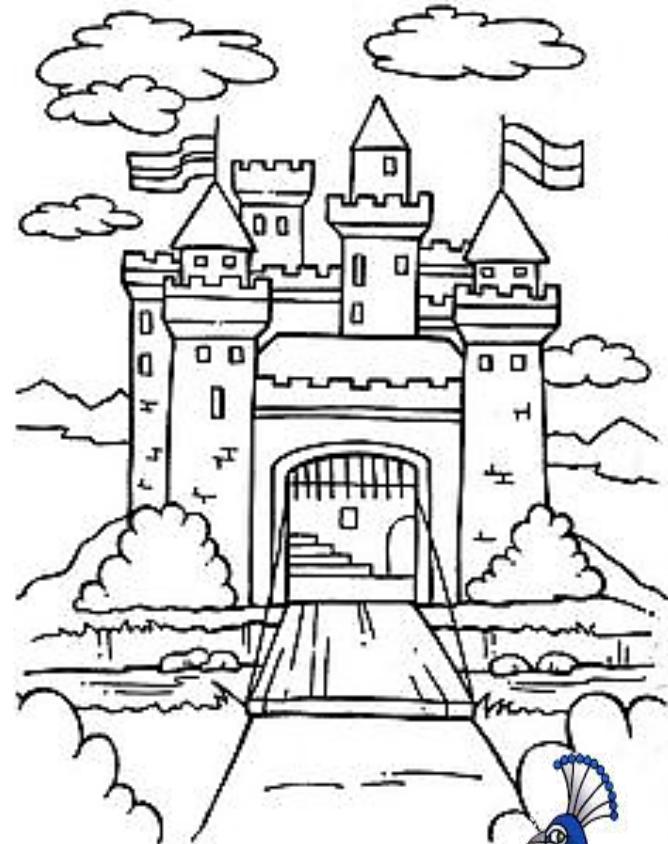
-Μένει στο οπάλινο παλάτι με τα γλουχιστά παγώνια.

-Και πού είναι το οπάλινο παλάτι με τα γλουχιστά παγώνια;

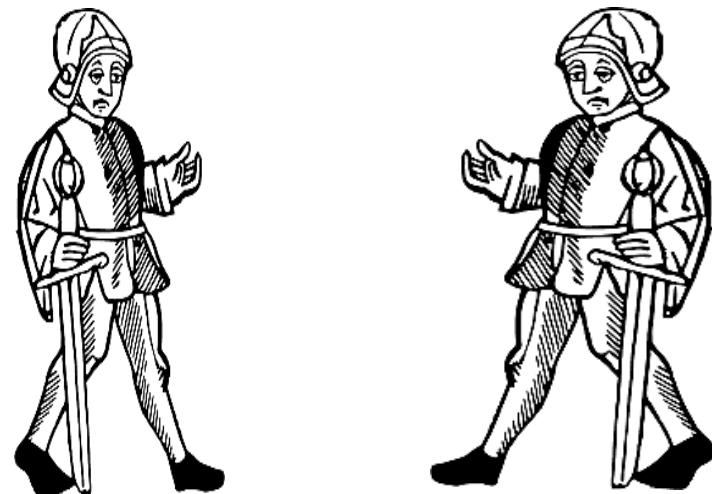
-Λίγο από κει και λίγο από δω!
ψιθύρισαν οι πιερότοι.

-Πότε αριστερά και πότε δεξιά!
τραγούδησαν οι κολοφούνες.

-Μετά ίστα και μετά λίγο στραβά,
είπαν όλοι μαζί.

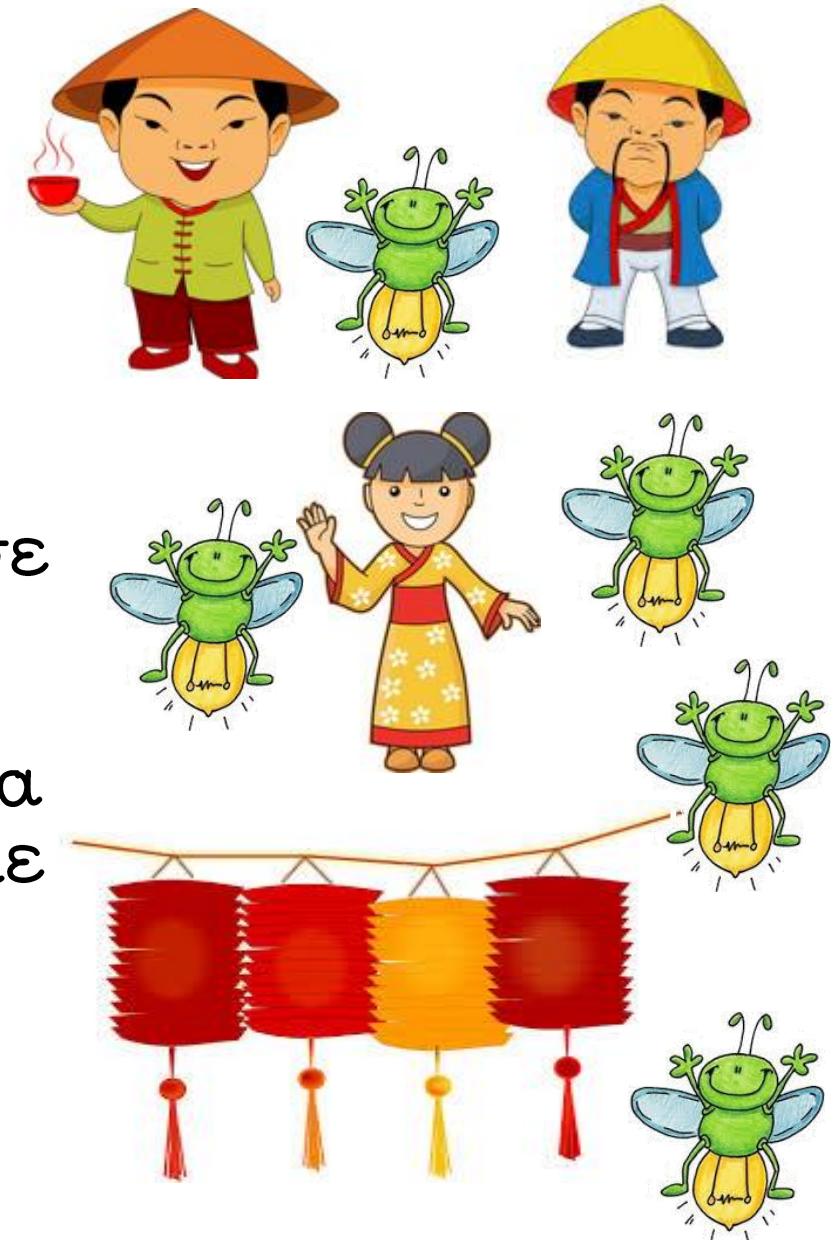

Η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα
ακολούθησε της οδηγίες τους,
χάθηκε όμως στους
κρυστάλλινους δρόμους με τους
ξιφομάχους και τα
στριφογυριστά δρομάκια με τις
αγλωμένες μπουγάδες των
κλόουν, στις πλατείες των
θαυμάτων και τα ποδιύβουνα
σοκάκια με τα νεραντζιά
παράθυρα και τα μαύρα
χρυσάνθεμα στα σκαλιστά
μπαλκόνια και δεν έβρισκε τον
δρόμο για το οπάλινο παλάτι με
τα πλουμιστά παγώνια.

Άρχισε να τρέχει .Έτρεχε,
έτρεχε και δώστου έτρεχε,
ώσπου βρέθηκε λαχανιασμέν
σε μια πελώρια γλατεία
γληγυμυρισμένη Κινέζους
Κινεζούδες και Κινεζάκια, που
κυνηγούσαν λαμπερές
πυγολαμπίδες και τις έκρυβαν σε
χάρτινα φαναράκια.

-Από πού πάνε στο οπάλινο
παλάτι με τα γλουσμιστά παγώνια
που μένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ με
τα χίλια μυστικά και τα χίλια
πρόσωπα; ρώτησε.

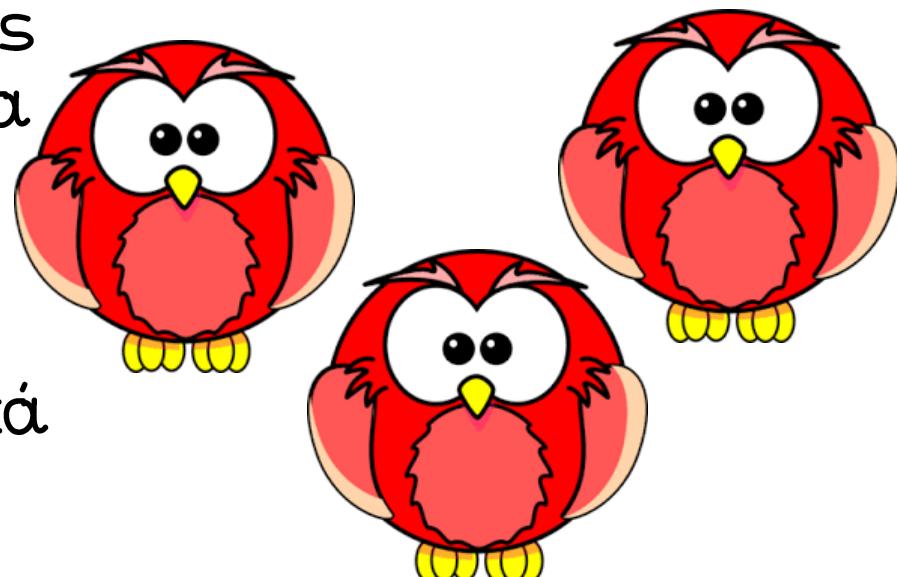
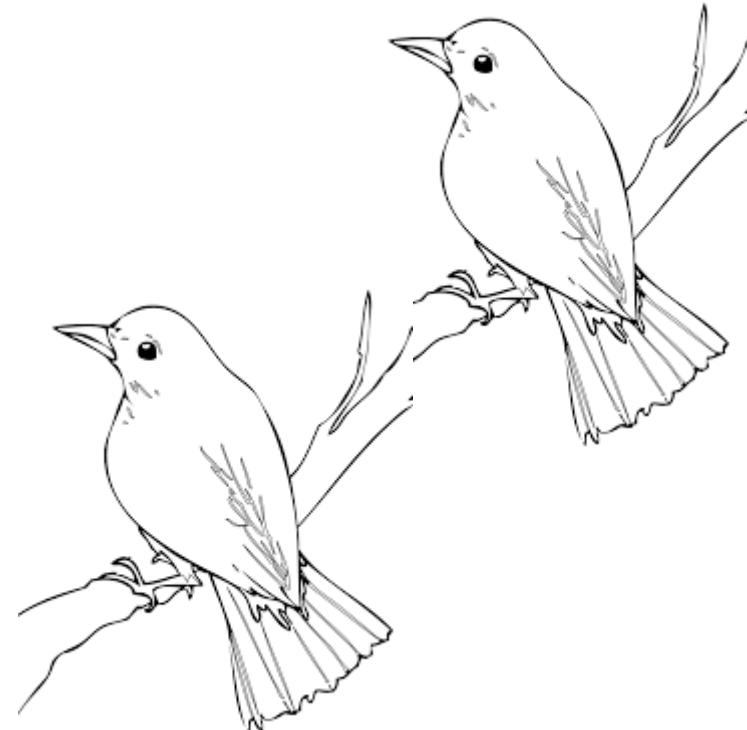
-Θα σου πούμε, αν χορέψεις μαζί μας τον Λάμψι-Λούμψι,
τον χορό των χάρτινων φαναριών που τρεμοσβήνουν,
είπε ένα Κινέζος και υποκλίθηκε εφτά φορές.

Ετσι η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον Λάμψι-
Λούμψι, τον χορό των χάρτινων φαναριών που
τρεμοσβήνουν και οι Κινέζοι, οι Κινεζούρες και τα
Κινεζάκια της έδειξαν από πού να πάει.

Χάθηκε όμως πάλι στους
κρυστάλλινους δρόμους με τα
κοράκια που τρώγανε
καραμελωμένα κρακεράκια και
τα στριφογυριστά δρομάκια με
τις κόκκινες κουκουβάγιες στις
γλατείες των θαυμάτων και τα
πολύβουα σοκάκια με τα
γλυκόλαδα ανδόνια και δεν
έβρισκε τον δρόμο για το
οπάλινο παλάτι με τα γλουχιστά
παγώνια.

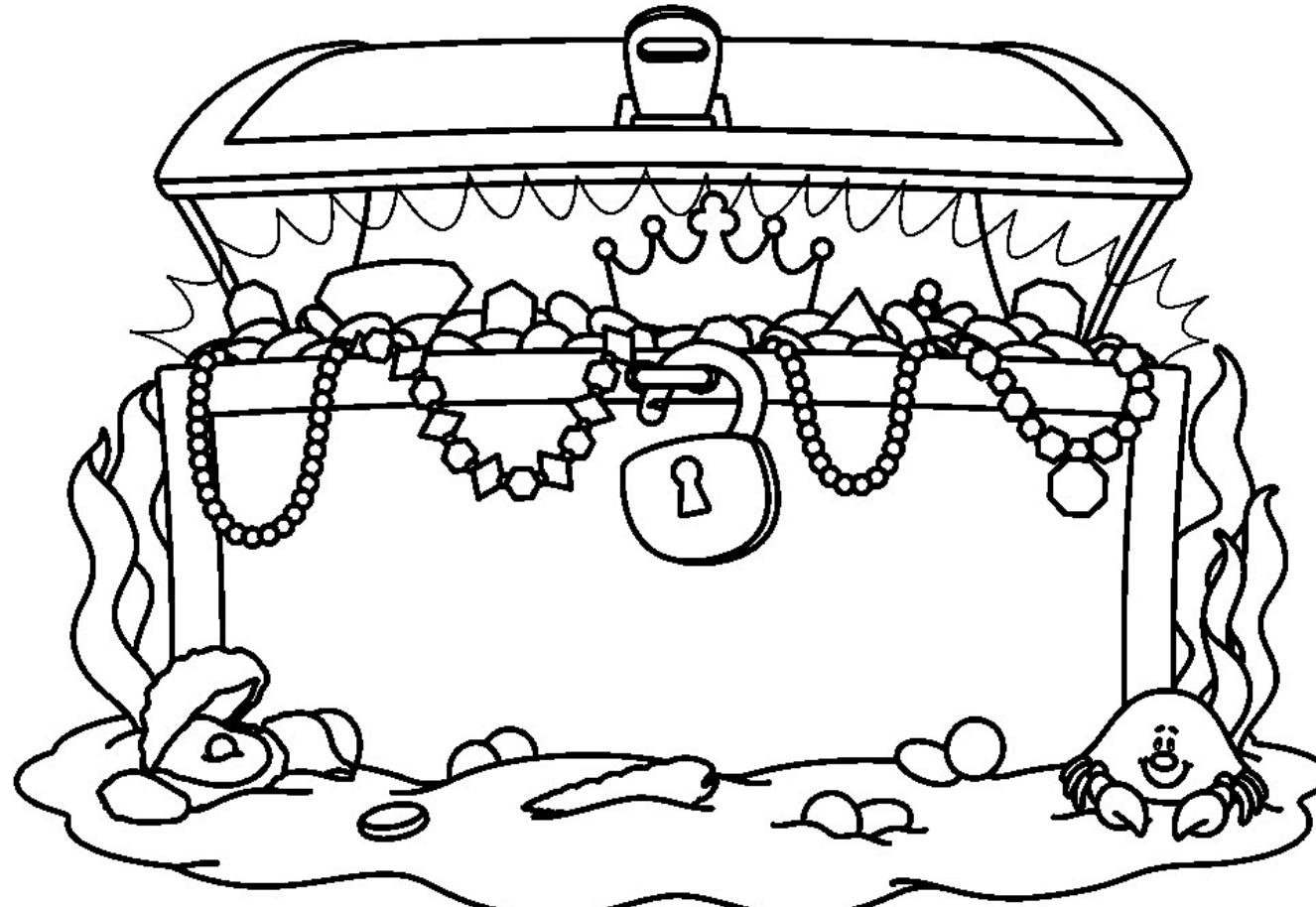
Άρχισε να τρέχει. Έτρεχε, έτρεχε
και δώστου έτρεχε, ώσπου
βρέθηκε λαχανιασμένη σε μια
πλατεία γληψυμένη με
μαυρογέννηδες,
κοκκινομούστακους,
πρασινομάλληδες πειρατές που
μοίραζαν εβένινες και
ασημένιες οδοντογλυφίδες,
φεγγαρόπετρες, διαμαντένιες
αλατιέρες και άλλους πολλούς
ακόμα θησαυρούς.

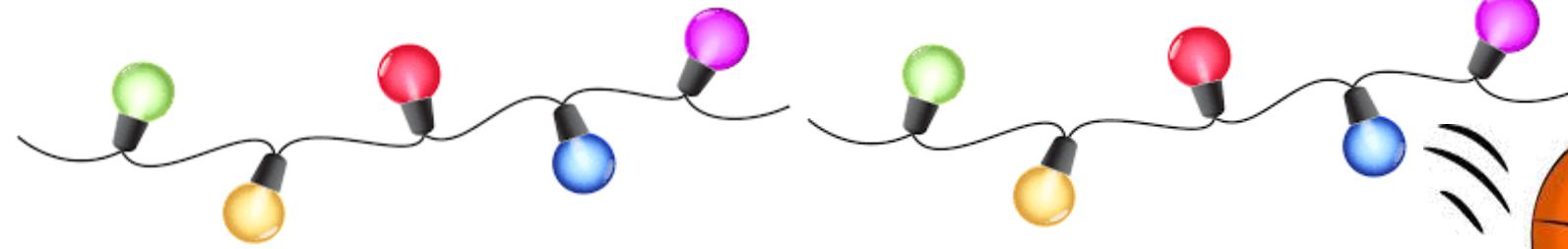
-Από πού πάνε στο οπάλινο
παλάτι με τα γλουχιστά παγώνια
που μένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ με
τα εκατό μυστικά και τα χίλια
πρόσωπα; ρώτησε.

-Θα σου πούμε αν χορέψεις μαζί μας
τον χορό των κρυμμένων θησαυρών

Ετσι η Nita Nita Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον χορό
των κρυμμένων θησαυρών κι εκείνοι της έδειξαν από πού
να πάει.

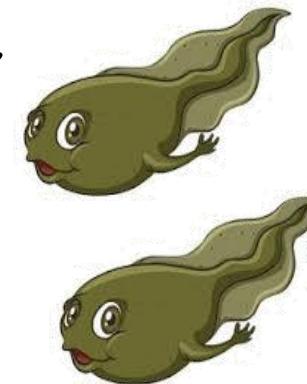
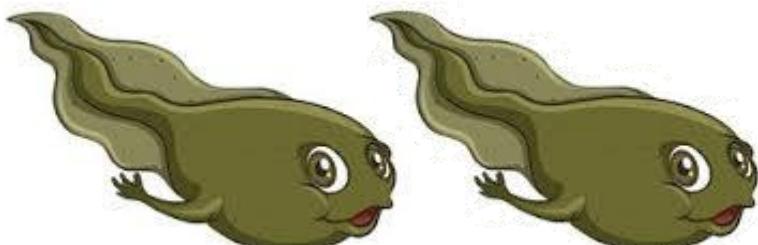

Αλλά χάθηκε πάλι όμως στους
κρυστάλλινους δρόμους με τα
μπαρμπούνια που έπαιζαν
μπάσκετ και τα στριφογυριστά
δρομάκια με τις μεθυστικές
πασχαλιές, στις γλατείες των
θαυμάτων και τα πολύβουα
σοκάκια με μυριόχρωμα
λαμπερά λαμπιόνια και δεν
έβρισκε τον δρόμο για το
οπάλινο παλάτι με τα πλουσιότα
παγώνια.

Άρχισε να τρέχει. Έτρεχε, έτρεχε
και δώστου έτρεχε ώσπου
βρέθηκε λαχανιασμένη σε μια
πλημμυρισμένη πλατεία με
βατραχάκια, βατραχούλες και
γυρίνους, που κρατούσαν
ανεμοθούλουδα και ζαχαρένια
νούφαρα.

Τα βατραχάκια και οι
βατραχούλες έπαιζαν με
χρυσαφένια τόπια που τα είχαν
χάσει αφορημένες πριγκίπισσες
και οι μικροί γυρίνοι έπαιζαν
γυρίνο-γυρίνο όροι.

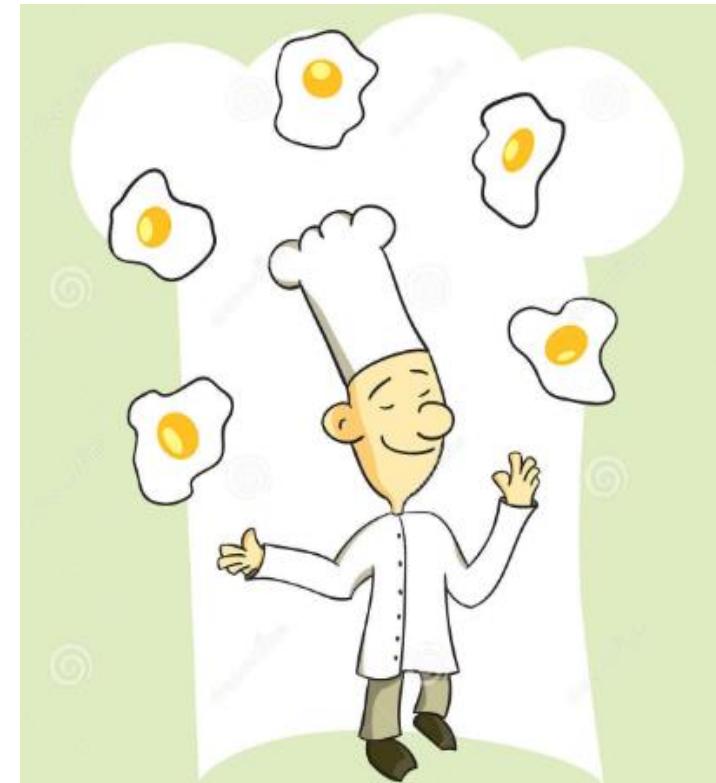
-Από πού πάνε στο οπάλινο παλάτι με τα γλουκιστά παγώνια που μένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ με τα εκατό μυστικά και τα χίλια πρόσωπα τα γιορταστικά; ρώτησε.

-Θα σου πούμε αν χορέψεις μαζί μας τον Πλούτσι-Πλούτσι, τον χορό του γλατσουρίσματος.

Ετσι η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον Πλούτσι-Πλούτσι, τον χορό του γλατσουρίσματος και οι βάτραχοι, τα βατράχια και οι γυρίνοι της έδειξαν από πού να πάει.

Αλλά χάθηκε πάλι όμως στους κρυστάλλινους δρόμους με τα τσακάλια που χόρευαν τσα-τσα και τα στριφογυριστά δρομάκια με τους ζογκλέρ μελάτων αβγών, στις πλατείες των θαυμάτων και τα πολύβουα σοκάκια με τις μάγισσες μαγείρισσες που έφτιαχναν μελομακάρονα από μέλι και μακαρόνια, και δεν έβρισκε τον δρόμο για το οπάλινο παλάτι με τα γλουχιστά παγώνια.

Άρχισε να τρέχει. Έτρεχε, έτρεχε
ώσπου βρέθηκε λαχανιασμένη
σε μια πλατεία με Ινδιάνους,
Ινδιάνες και Ινδιανάκια, που
στόλιζαν ο ένας τον άλλο με
φτερά και περίμεναν πώς και πώς
να βρέξει.

-Από πού πάνε στο ροζ οπάλινο
παλάτι με τα γλουκιστά παγώνια
που μένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ με
τα εκατό μυστικά και τα χίλια
πρόσωπα τα γιορταστικά;
ρώτησε

-Θα σου πούμε,
αν χορέψεις μαζί μας τον χορό της Βροχής.

Ετσι η Nita Nita Kounouvita χόρεψε μαζί τους τον χορό της Βροχής και οι Ινδιάνοι της έδειξαν από πού να πάει.

Αλλά χάθηκε πάλι στους
κρυστάλλινους δρόμους με τους
αριεκίνους που τρώγανε
λουκουμάκια και τα
στριφογυριστά δρομάκια με
τους χάρτινους ιππότες, στις
πλατείες των θαυμάτων και τα
πολύβουα σοκάκια με τους
παπουτσωμένους γάτους που
φορούσαν φτερωτά παπούτσια
με χρυσά κορδόνια και δεν
έβρισκε τον δρόμο για το
οπάλινο παλάτι με τα πλουμιστά
παγώνια.

Άρχισε να τρέχει. Έτρεχε,
έτρεχε, και δώστου έτρεχε,
ώσπου βρέθηκε λαχανιασμένη
σε μια πλατεία με Σπανιόλες που
έφτιαχναν βεντάλιες από
κόκκινο χαρτί.

-Από πού πάνε στο οπάλινο
παλάτι με τις πυγολαμπίδες και
τα γλουφιστά παγώνια που μένει
ο ΡΙΞ ΡΙΞ Μασκαρίξ, ο πρίγκιπας
του καρναβαλιού με τα εκατό
μυστικά και τα χίλια πρόσωπα τα
γιορταστικά; ρώτησε.

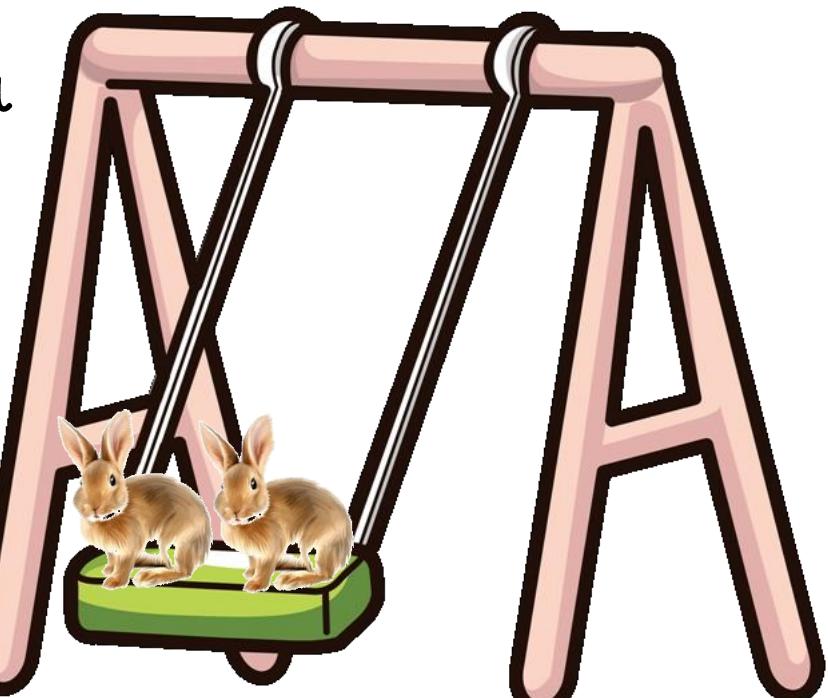
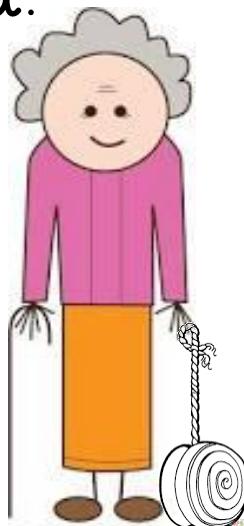
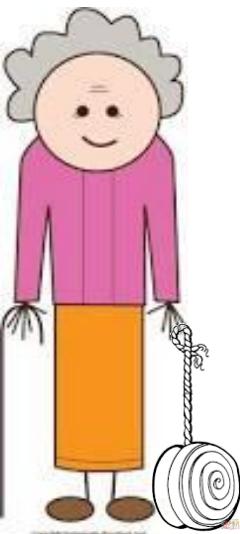

-Θα σου πούμε, αν χορέψεις μαζί μας τον χορό με τις
κόκκινες βεντάλιες

Ετσι η Nita Nita Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον χορό
με τις κόκκινες βεντάλιες και οι Σπανιότες της έδειξαν
από πού να πάει.

Αλλά χάθηκε πάλι όμως στους
κρυστάλλινους δρόμους με τα
κουνέλια που κάνανε κούνια και
τα στριφογυριστά δρομάκια με
τις γιαγιάδες που παίζανε γιογιό
στις πλατείες των θαυμάτων και
τα πολύβουα σοκάκια με τα
δακρυσμένα κορόμηλα και τα
ιπτάμενα πεπόνια, και δεν
έβρισκε τον δρόμο για το
οπάλινο παλάτι με τα πλουσιόστα
παγώνια.

Άρχισε να τρέχει. Έτρεχε, έτρεχε και δώστου έτρεχε, ώσπου βρέθηκε λαχανιασμένη σε μια πλατεία με γελαστούς κήρουν με ψεύτικες κόκκινες μύτες και τεράστια παπούτσια με κορδόνια από μωβ μακαρόνια που στόλιζαν με ζαχαρωμένα κερασάκια γαμήλιες τούρτες από σοκολάτα και κρέμα σαντιγί.

-Από πού πάνε στο οπάλινο παλάτι με τα γλουφιστά παγώνια που μένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ, ο πρίγκιπας του καρναβαλιού με τα εκατό μυστικά και τα χίλια πρόσωπα τα γιορταστικά; ρώτησε.

-Θα σου πούμε, αν χορέψεις μαζί μας τον Γλαφ-Γλαφ-Γλασόφ, τον χορό με τις τούρτες που τις πετάει ο ένας στον άλλο και ο άλλος στον ένα.

Ετσι η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον Γλαφ-Γλαφ-Γλασόφ, τον χορό με τις τούρτες που τις πετάει ο ένας στον άλλο και ο άλλος στον ένα, και οι γελαστοί κλόουν την πήγαν οι ίδιοι χοροπιδώντας στο ροζ οπάλινο παλάτι με τα γλουκιστά παγώνια.

Την πύλη του παλατιού την φυλούσαν πενήντα πέντε
πιγκουίνοι που κρατούσαν ροζ και μπεζ ροκάνες, τις
γυρνούσαν με φόρα πότε δεξιά και πότε αριστερά και
σου παίρναν τα αυτιά.

- Μπορώ, παρακαλώ, πολύ να δω τον Ριξ Ριξ Μασκαρίξ,
τον πρίγκιπα το Καρναβαλιού με τα εκατό μυστικά
και τα χίλια πρόσωπα τα γιορταστικά; ρώτησε.
- Θα σε αφήσουμε να περάσεις, αν χορέψεις μαζί μας
τον χορό των πιγκουίνων με τις ροζ και μπεζ ροκάνες.

-Ετσι , η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον χορό των πιγκουίνων με τις ροζ και μπεζ ροκάνες κι εκείνοι την άφησαν να περάσει.

Πέρασε λοιπόν έναν μαργαριταρένιο διάδρομο με μαγικούς καθρέφτες, μια ασημένια σάλα με γελαστές μάσκες, έναν διαμαντένιο διάδρομο με ζογκλέρ μελάτων αβγών, μια πορσελάνινη σάλα με σκαντζόχοιρους που χόρευαν καντρίλιες, ένα μαλαματένιο δωμάτιο με μασκαράδες με ντόμινο που έπαιζαν ντόμινο, και ένα άλλο με κότες που φορούσαν κοτιγιόν, και έφτασε επιτέλους στη Θεόρατη αίθουσα του Θρόνου που ήταν στρωμένη με χρυσές γυαλόπετρες.

Εκεί, καθισμένος και σε έναν θρόνο ψηλοδουλεμένο με κοράλλι και κουκούτσια βύσσινου, περίμενε ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ, ο πρίγκιπας του Καρναβαλιού με τα εκατό μυστικά και τα χίλια πρόσωπα. Κρατούσε ένα μεγάλο κρυστάλλινο χωνί γεμάτο χαρτοπόλεμο που έρεε και έρεε χωρίς ποτέ να σώνεται. Ενώ μιλούσε, άλλαζε κάθε λίγο και λιγάκι πρόσωπα.

Πότε ήταν γελαστός και πότε
μουτρωμένος. Πότε χαρούμενος και
πότε λυπημένος.

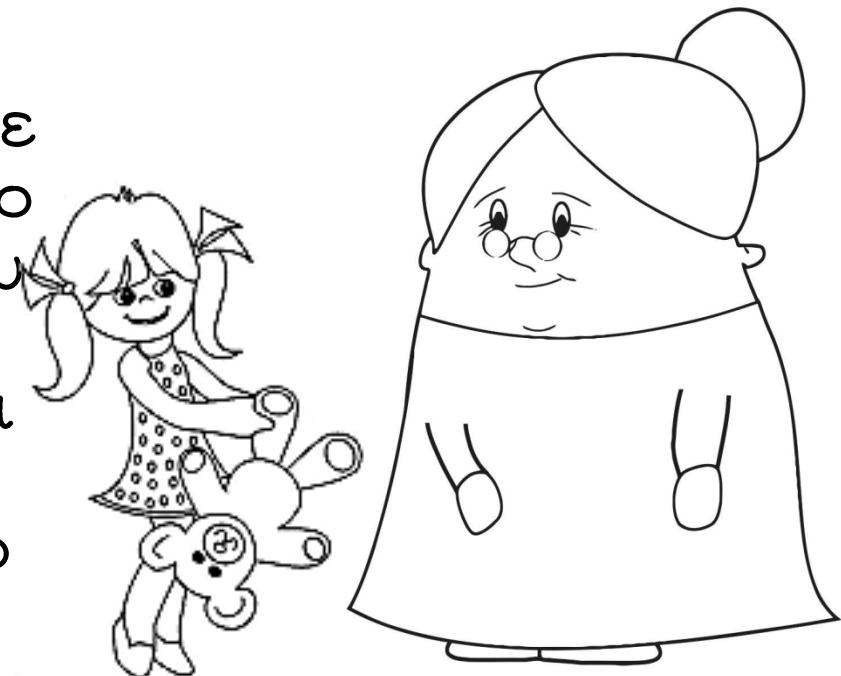
-Καλώς την, είπε. Τι θέλεις; Τι μπορώ
να κάνω για σένα;

-Θέλω να είμαι για πάντα
πριγκίπισσα Όχι μόνο τις Απόκριες.
Για πάντα.

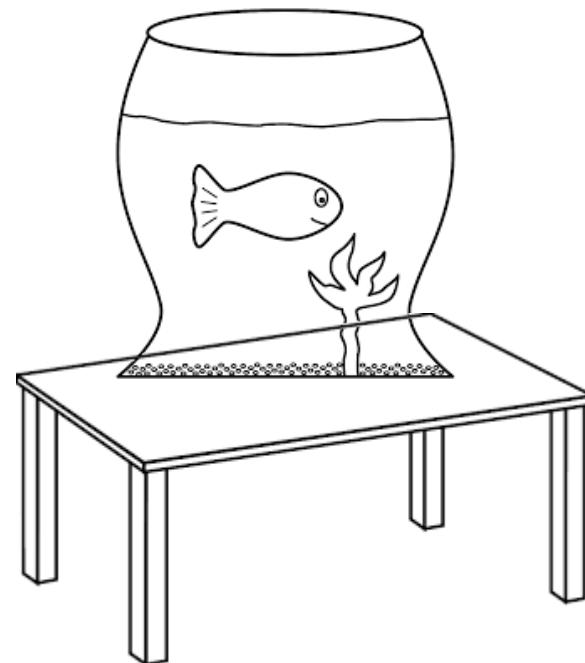
-Για να είσαι για πάντα πριγκίπισσα
πρέπει να μείνεις για πάντα εδώ
μαζί μου, στη χώρα του
καρναβαλιού, να παίζουμε εγώ κι
εσύ με το χρυσό μου το χωνί και τα
άλλα μου παιχνίδια, να σου λέω
μυστικά για πυράκανθους κα
γιασεμιά και ιπτάμενα χαλάκια και
να μου κάνεις κάθε μέρα νόστιμα
γλυκάκια, που θα τα φτιάχνεις μόνη
σου με τον τρόπο που μόνο εσύ
ξέρεις.

-Θα μείνω τότε, είπε η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα, χωρίς να διστάσει ούτε στιγμή. Θα μείνω να παιζούμε με το χρυσό σου το χωνί και τα άλλα σου παιχνίδια να σου λέω μυστικά και να μου κάνεις κάθε μέρα νόστιμα δωράκια, που θα τα φτιάχνεις μόνος σου με τον τρόπο που μόνο εσύ ξέρεις.

-Το σκέφτηκες καλά; Αν μείνεις, Νίτα Νίτα Κουπουνίτα, δε θα ξαναδείς ποτέ τη μαμά σου ούτε τη γιαγιά σου, ούτε το αρκουδάκι σου τον Χιονούβη, ούτε τον Χρυσούβη το ασημόψαρό σου.

Τι θέλετε να αποφασίσει
η Νίτα Νίτα Κουνουπίτα

να μείνει για πάντα στη χώρα του
Καρναβαλιού
ή
να γυρίσει στο σπίτι της;

Θα μείνω στη χώρα του
Καρναβαλιού, αποφάσισε η Νίτα
Νίτα Κουνουπίτα. Και αν μου θείψει
η μαμά μου, η γιαγιά μου ή το
αρκουδάκι μου ο Χιονούχης και ο
Χρυσούχης το χρυσόφαρό μου, τότε
θα τους στείλουμε e-mail για να
έρθουν και αυτοί εδώ.

Na μείνει

Δεν είχε προβλέψει να πει αυτά τα λόγια και η αιθουσα του θρόνου πήημέρισε από μασκαράδες, αρηεκίους, αμαζόνες με ασημένιες ζώνες, ιππότες, πιλότους, αστροναύτες, πιερότους, κλόουν και μαχαραγιάδες. Κινέζους, Κινεζούλες και Κινεζάκια, πειρατές με μαύρα γένια και πράσινα μουστάκια, Σπανιόλες, βατραχάκια βατραχούλες και γυρίους και πενήντα πιγκουίνους. Χορέψανε τον χορό της χαράς και της ξεγνοιασιάς με τις χρυσές σερπαντίνες και έζησαν εκείνοι καλά κι εμείς καλύτερα στη χώρα της Αποκριάς που αν θέλεις – πολος ξέρεις- μπορεί κάποτε κι εσύ να πας.

TÉAOS

Na γυρίσω στο σπίτι
μου!

Na γυρίσει στο σπίτι της

-Πάρε αυτό το δώρο, είπε ο ΡΙΞ ΡΙΞ
Μασκαρίξ και της έδωσε ένα ρολό¹
με χρυσές σερπαντίνες.

-Ευχαριστώ είπε η Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα. Γεια σας και χαρά σας!

-Περίμενε! Οι σερπαντίνες αυτές
είναι μαγικές. Όποτε θέλεις να
ξαναγίνεις πριγκίπισσα δεν έχεις
παρά να φυσάς τα μεσάνυχτα με
χρυσή σερπαντίνα και τότε θα
ερχόμαστε όλοι μαζί εκεί για να
κάνουμε ένα αποκριάτικο πάρτι στη
σοφίτα του σπιτιού σου.

Ετσι κι έγινε, Η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα γύρισε στο σπίτι της κι όποτε έκανε κέφι να ξαναγίνει πριγκίπισσα ανέβαινε κρυφά τα μεσάνυχτα στη σοφίτα του σπιτιού, φορούσε τη φανταστική στολή της και φου, φουου φυσούσε μια χρυσή σερπαντίνα.

Η σοφίτα του σπιτιού της πήγημεύριζε τότε μεμιάς από μασκαράδες, αρλεκίνους, αστροναύτες, αμαζόνες, ιππότες, πιλότους, πιερότους, κλόουν και μαχαραγιάδες, Κινέζους, Κινεζούλες, Κινεζάκια, πειρατές, Σπανιόλες, βατραχάκια, βατραχούλες και γυρίνους και πενήντα πιγκουίνους. Ερχόταν και ο ΡΙΞ ΡΙΞ Μασκαρίξ ο πρίγκιπας του Καρναβαλιού με τα εκατό μυστικά και τα χίλια πρόσωπα κάθε φορά με διαφορετικό πρόσωπο, κάθε φορά με ένα άλλο μυστικό για να της ψιθυρίσει, ένα άλλο μαγικό παιχνίδι για να της μάθει. Κι εκείνη τον αφήνει να ακούει τη μυστική μελωδία του χρυσόψαρου και του δίνει νόστιμα γλυκάκια που τα ετοιμάζει για εκείνον, γιατί ξέρει ότι του αρέσουν.

Κι εκείνος με τη σειρά του της δίνει χίλια δυο δικά του
δώρα και δωράκια που η Κουνουπίτα τα παίζει και τα
χαίρεται. Τρώνε λοιπόν λουκουμάκια, κουραμπιεδάκια
και μελοζαχαρουδάκια, πίνουν βυσσινάδα,
πορτοκαλάδα, μανταρινάδα και χιονοπαγωνάδα,
τρώνε κεφτεδάκια

που σου φτιάχνουν το κέφι, χορεύουν τον χορό της
χαράς και της ξεγνοιασιάς, περνάνε όμορφα, τόσο
όμορφα που δεν μπορείς να φανταστείς και προτού
ξημερώσει η τρισχαριτωμένη, τετραπέρατη και
πεντάμορφη Νίτα Νίτα Κουνουπίτα γυρνάει στο κρεβάτι
της αθόρυβα και κοιμάται αγκαλιά με το μαξιλάρι
χωρίς να μάθει κανείς τι έγινε, χωρίς να παίρνει
κανείς από τους δικούς της τίποτα χαμπάρι.

Τέλος